

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

at tage de første skridt. Jeg mener altså stadig væk, kunsthåndværket skal være under kunstfonden.

Så skal jeg blot sige til hr. Per Dich, at for mig er det også afgørende, at alt, hvad vi laver af kulturlovgivning i de kommende år, får en decentraliserende virkning, ikke bare i geografisk henseende, men også på den måde, at det ikke bare er en lille kulturelite, der sidder og afgør det hele. Et bredere forum bør afgøre, hvordan hele kulturudviklingen skal være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstmuseer.

(Lovforslaget (nr. 65) findes i tillæg A. sp. 1793, fremsættelsen i tidenden sp. 361).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kulturhistoriske museer.

(Lovforslaget (nr. 66) findes i tillæg A. sp. 1797, fremsættelsen i tidenden sp. 363).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Birte Weiss: Da museumslovene sidst var til behandling for 1½ år siden, var der i folketingsudvalget almindelig enighed om, at det ville være på sin plads med en dyberegående undersøgelse af museernes opgaver, struktur og økonomiske grundlag. Derfor opfordredes kulturministeren til at nedsætte

et udvalg, der med kritiske øjne skulle se på museerne. Udvalget arbejder stadig væk og vil efter ministerens oplysninger afgive betænkning til sommer. Kulturministeren har fundet det rigtigt at udskyde en revision af museernes tilskudsbestemmelser, så længe udvalget arbejder, og det kan jeg i og for sig kun erklære mig enig i. Der er nemlig det særlige ved dette udvalg, at det bryder med det gængse princip om, at man skal høre til fagets ypperste for at blive opfordret til at være med. Her har man til en vis grad gjort det modsatte. Foruden fagfolk er der nogle mennesker med, hvis største kvalifikation i denne forbindelse er en sund kritisk sans, mennesker, som mener, at det er dødens pølse at gå på museer, i hvert fald som de fungerer i øjeblikket.

Når jeg specielt fremhæver udvalgets sammensætning, er det, fordi vi i sommer på baggrund af nogle udtalelser af formanden for Kommunernes Landsforening, borgmester Henning Rasmussen, havde en offentlig debat om ministeriernes rådgivere. Han sagde, at de ofte er forkert valgt, fordi de qua deres ekspertise i for høj grad solidariserer sig med den sag, de er sat til at rådgive om. Med den blanding, vi har i det nu nedsatte museumsudvalg, er man i hvert fald ude over den fare. Der er med andre ord grund til at se hen til udvalgets betænkning. Når kulturministeren har studeret den, vil der formentlig og forhåbentlig komme et dyberegående forslag om en ændring af museernes tilskudsordninger.

Den anden grund til at udskyde revisionen er de almindelige sparebetræbelser. Det er ganske vist ikke kæmpebeløb, en ajourføring af tilskuddene ville koste, maksimalt 341.000 kr. står der i den skriftlige fremsættelsestale. Regeringen og økonomiministerens mener imidlertid, at spareviljen ikke bare skal omfatte de store rivende udgiftsstrømme, men også de små upåagtede bække. Man må imidlertid være klar over, at mindre museer i det kommende år kan komme i økonomiske vanskeligheder. Jeg vil derfor opfordre ministeren til at være imødekommende, hvis nogle stykker af dem skulle henvende sig og klage deres nød.

Da der, jævnfør det, jeg sagde før, er andre og saglige grunde til at vente til næste år med at gøre noget alvorligt ved